

Legislating the Spirit of the Law

What Hashem Wants

1. Yirmiyahu 19:4-5

וַעֲשׂוּ אֲשֶׁר עָזַבְנִי וַיִּזְכְּרוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּקְטְרוּ-בּוֹ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם הַמָּה וְאֲבוֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְאָן אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה דַם נָקִים:

For they and their fathers and the kings of Judah have forsaken Me, and have made this place alien [to Me]; they have sacrificed in it to other gods whom they have not experienced, and they have filled this place with the blood of the innocent.

וַבָּנוּ אֶת-בָּמֹת הַבַּעַל לְשָׂרֵף אֶת-בְּנֵיהֶם בְּאֵשׁ עֹלֹת לַבַּעַל אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל-לִבִּי: {פ}

They have built shrines to Baal, to put their children to the fire as burnt offerings to Baal—which I never commanded, never decreed, and which never came to My mind.

2. Taanis 4a

”אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי” — זֶה בְּנוֹ שֶׁל מִישַׁע מֶלֶךְ מוֹאָב, שֶׁנֶּאֱמַר: ”וַיִּקַּח אֶת בְּנוֹ הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִמְלֹךְ תַּחֲתָיו וַיַּעֲלֵהוּ עֹלָה”;
”וְלֹא דִבַּרְתִּי” — זֶה יִפְתָּח; ”וְלֹא עָלְתָה עַל לִבִּי” — זֶה יִצְחָק בֶּן אֲבָרָהָם.

The Gemara interprets each phrase of this verse: **“Which I did not command,”** this is referring to **the son of Mesha, king of Moab**. King Mesha sacrificed his son, as it is stated: **“Then he took his firstborn son, who would reign after him, and he offered him as a burnt-offering”** (II Kings 3:27). **“And I did not speak,”** this is referring to **Jephthah**, who sacrificed his daughter as an offering. **“Nor did it come into my heart,”** this is referring to **Isaac, son of Abraham**. Although God commanded Abraham to sacrifice Isaac, there was no intent in God’s heart that he should actually do so; it was merely a test.

3. Targum, ad loc.

וּבְנוּ יֵת בְּמַת בַּעַל לְאֹקְדָא יֵת בְּנִיהוֹן בְּנוּרָא עֲלֹן לַבַּעַל דְּלֹא פְקֻדִית בְּאוּרִיתִי וְדְלֹא שְׁלֵמִית בְּזַד עַבְדֵי גְבִיָא וְלֹא רַעְוָא קְדָמִי:

What the Rabbis Expound

4. Talmud Bavli, Rosh Hashana 16a

וְאָמְרוּ לִפְנֵי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מַלְכוּת זְכוֹרוֹת וְשׁוֹפְרוֹת. מַלְכוּת — כְּדִי שְׂמַמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם, זְכוֹרוֹת — כְּדִי שְׂיַעֲלָה זְכוֹרוֹנֵיכֶם לִפְנֵי לְטוֹבָה, וּבְמָה — בְּשׁוֹפָר.

And recite before Me on Rosh HaShana verses that mention **Kingships, Remembrances, and Shofarot**: **Kingships so that you will crown Me as King over you; Remembrances so that your remembrance will rise before Me for good; and with what will the remembrance rise? It will rise with the shofar.**

5. Ritvah, ad loc. [R. Yom Tov ben Avraham Ashvili, born in Saragossa, Spain, 1250-1320]

וְהָאֵל דְּקָאֵמַר אִמְרֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אִמְרוּ לִפְנֵי מַלְכוּת זְכוֹרוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, מִשּׁוּם דַּעֲוָה דְּפִסּוּקֵי מַלְכוּת זְכוֹרוֹת וְשׁוֹפְרוֹת אֵינָם מִן הַתּוֹרָה אֲלֵא מִדְּבַרְנָא כְּדַפְרֵישְׁנָא, מִ”מִמָּה שֶׁאִמְרָה [תּוֹרָה] זְכוֹרֹן תְּרוּעָה יֵשׁ לְלִמּוּד שְׂרָאוּי לְהַזְכִּיר פִּסּוּקֵי תְרוּעָה

ופסוקי זכרון, ומלכיות נפקא לן כמו שדרשו רז"ל מסיפרי מפסוק והיה לכם לזכרון לפני אלקיכם אני ה' אלקיכם שאין תלמוד לומר אני ה' אלקיכם אלא זה בנה אב בכל מקום שאתה אומר זכרונות אתה סומך לו מלכיות (עי' לקמן ל"ב א'), ומהכא סמכו רבנן לתקוני הני פסוקי דתקיעתא, ומשום הכי קתני ר"ע שאמר הקדוש ברוך הוא אמרו לפני מלכיות זכרונות וכו' שכל מה שיש לו אסמכתא מן הפסוק העיר הקדוש ברוך הוא שראוי לעשות כן אלא שלא קבעו חובה ומסרו לחכמים, וזה דבר ברור ואמת, ולא כדברי המפרשים האסמכתות שהוא כדרך סימן שנתנו חכמים ולא שכונת התורה לכך, ח"ו ישתקע הדבר ולא יאמר שזו דעת מינות הוא, אבל התורה (העידה) [העירה] בכך ומסרה חיוב הדבר לקבעו [לחכמים אם ירצו כמו שנאמר ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך, ולפיכך תמצא החכמים נותנין בכל מקום ראיה או זכר או אסמכתא לדבריהם מן התורה כלומר שאינם מחדשים דבר מלבם וכל תורה שבע"פ רמוזה בתורה שבכתב שהיא תמימה וח"ו שהיא חסירה כלום.

6. Kuntres Divrei Sofrim, page 8

כב) אמנם לפי הנ"ל אתי שפיר דכל מה שצוו חכמים אנו יודעין שכן הוא גם רצון ה' ודבר זה לעשות רצונו ית"ש כל באי עולם מצווין ועומדין מתחלת ברייתן ע"ז דכל הנמצאים נבראו לעשות רצון קונם וכל פעל ד' למענהו והא דקטן פסור מכל המצות הוא טשום שכן הוא רצון ה' לפוטרו אבל מביון שגזרו חכמים עליו ואנו יודעין שהסכימה דעתן לדעת המקום ב"ה ממילא חייב לעשות כדבריהן שכן הוא רצונו ית' :

page 8 / סוגרס דברי סופרים / וסרמן אלחנן בונם בן נפתלי בינוש
Printed from Otzar HaChochma website

כג) ובזה אפשר לפרש כונת הכתוב בירמיה י"ט ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי ע"כ ופירושו בתרגום דלא פקדית באורייתא ודלא שלחית ביד עבדיי נבייא ולא רעוא קדמי הני בכתוב הזה מסורש כי יש שלשה חלקי תורה א) הנקרא צווי, ב) הנקרא דבור, ג) שאין עליו לא צווי ולא דבור אלא רצון ד' בלבד והם כל המצות דרבנן כנ"ל :

Example

7. Devarim 32:3

כי שם יהוה אקרא הָבו גְדֹל לַאלֹהֵינוּ:

For the name of יהוה I proclaim; Give glory to our God!

8. Talmud Bavli, Brachos 21a

מנין לברכת התורה לפניך מן התורה — שפאמר: "כי שם ה' אקרא הָבו גְדֹל לַאלֹהֵינוּ".
And from where is the mitzva by Torah law to recite the blessing over the Torah before it is read, derived? As it is stated: "When I proclaim the Lord's name, give glory to our

God” (Deuteronomy 32:3), meaning that before one proclaims the Lord’s name by reading the Torah, he must give glory to God.

9. Talmud Bavli, Brachos 45a

שלשה שאכלו כאחד חייבין לזמן גמ' מנא הני מילי? אמר רב אסי: דאמר קרא "גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדו". רבי אבהו אמר: מהכא: "כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו".

GEMARA: With regard to the basic mitzva of *zimmin*, the Gemara asks: **From where are these matters** derived, that after a meal in which three diners participated, a *zimmin* must be recited? **Rav Asi said:** As the verse states: **“Praise God with me, and we will exalt His name together”** (Psalms 34:4), i.e., the one reciting the blessing turns to at least two others to praise God together. **Rabbi Abbahu said:** The source of the mitzva of *zimmin* is derived from the verse here: **“When I call the Name of the Lord, give [plural] praise to our God”** (Deuteronomy 32:3).

Avraham and Bilaam

10. Avos, 5:19

כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע.

Whoever possesses these three things, he is of the disciples of Abraham, our father; and [whoever possesses] three other things, he is of the disciples of Balaam, the wicked. A good eye, a humble spirit and a moderate appetite he is of the disciples of Abraham, our father. An evil eye, a haughty spirit and a limitless appetite he is of the disciples of Balaam, the wicked.

11. Bereishis 22:12

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי-הַנֶּזֶר וְאֱלֹהֵי-הַנֶּזֶר לֹא תִעַשׂ לְךָ מִאֲוָמָה כִּי אֶתְנֶה יְדֹעָתִי כִּי-יִגְרָא אֱלֹהִים אֶתְּךָ וְלֹא תִשָּׂא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי:

“Do not raise your hand against the boy, or do anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me.”

12. Rashi, ad loc. [R. Shlomo Yitzchaki, born in Troyes, Northern France, 1040- 1105]

כי עתה ידעתי. אמר רבי אבא, אמר לו אברהם אפרש לפניה את שיחתי, אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לה זרע, וחסורת ואמרת קח נא את בנה, עכשו אתה אומר אל תשלח ידך אל הנער? אמר לו הקב"ה, לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה (תהילים פ"ט): כשאמרתי לה "קח", מוצא שפתי לא אשנה – לא אמרתי לה שחטהו אלא העלהו, אסקתיה, אסתיה.

13. Kuntres Divrei Sofrim, pg 8 [R. Elchonon Wasserman, born in Biržai Lithuania, 1874 – 1941]

כד) ולפי פשוטי המקראות נראה שזה היה עונו של בלעם הרשע דלכאורה אחרי שאמר אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי ה' מה היא רשעתו אבל באמת אף שידע בלעם היטב כי הדינתו קלל את ישראל הוא נגד רצון ה' לא חשש ע"ז כ"ז שלא היה צווי מפורש שלא דילך וע"כ אמר לא אוכל לעבור את פי ה' פי דייקא אבל רצון ה' לא היה חשוב בעיניו לעשותו וזוהי רשעותו :

14. Yeshayhu 29:13

ויאמר אדני יען כי גגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה
My Lord said: Because that people has approached [Me] with its mouth And honored Me with its lips, But has kept its heart far from Me, And its worship of Me has been A commandment of men, learned by rote

15. Radak, ad loc.

ואנחנו נפרש נגש נדחק כמו וגש והוא נענה, יאמר כי בעת שיש להם צרה יכבדוני בפיהם ומקרבים אלי פיהם ושפתותיהם ומרחקים ממני לבם ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה כי מי שאינו עושה אלא מה שמצווה לבד ואינו מוסיף מעצמו אינו עושה הדבר מחפצו מרצונו:

16. TB Shabbos 88a

”ויתיצבו בתחתית ההר”, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שפכה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר פניגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו — שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מפאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתיב: “קיימו וקבלו תיהודים” — קיימו מה שקיבלו כבר.

The Gemara cites additional homiletic interpretations on the topic of the revelation at Sinai. The Torah says, “And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; and they stood at the lowermost part of the mount” (Exodus 19:17). **Rabbi Avdimi bar Hama bar Hasa said:** the Jewish people actually stood beneath the mountain, and the verse teaches that the Holy One, Blessed be He, overturned the mountain above the Jews like a tub, and said to them: If you accept the Torah, excellent, and if not, there will be your burial. **Rav Aha bar Ya’akov said:** From here there is a substantial caveat to the obligation to fulfill the Torah. The Jewish people can claim that they were coerced into accepting the Torah, and it is therefore not binding. **Rava said:** Even so, they again accepted it willingly in the time of Ahasuerus, as it is written: “The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them” (Esther 9:27), and he taught: The Jews ordained what they had already taken upon themselves through coercion at Sinai.

17. TB Megila 14a

תנו רבנן: ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הויתרו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה.

The Sages taught in a baraita: Forty-eight prophets and seven prophetesses prophesied on behalf of the Jewish people, and they neither subtracted from nor added onto what is written in the Torah, introducing no changes or additions to the mitzvot except for the reading of the Megilla, which they added as an obligation for all future generations.

